

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Quantûm homines excitet justitia Dei distributiua?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

poralis, quam pro Christo deserui: illa vero, quam gesto in capite, corda
na est, quam communem cum Sanctis accepi. Et ut tibi fidentius in hac
uisione credatur, secundum fidem tuam, sanus eris ab omni incommodo
quo torqueris. Vides coronam Sancto huic geminatam? Neque
in hoc numero concludit coronas Deus; sed multiplicat eas ad
numerum meritorum.

XIII.
Io. Anton.
Campan. in
vita eius.

In vita Pij Secundi Pontificis Maximi memoratur, eadie,
eaque hora, qua decessit, Amonæ in Hetruria Camaldi, quod est
in Apennini iugo, senem Germanum, victu aspero, sex & qua-
draginta annos intra facelli claustra emaciatum, atque inter co-
nobitas miraculis clarum, fortè egressum ad limen primum vesti-
buli, subitò exclamasse, videre se magnum sacerdotem, CORO-
NA TRIPLICI & candidissimo amictu ferri in cælum, comitan-
tium virguncularum cætu & nubecula septum. Attonitis qui ade-
rant, & quid esset conijcientibus, quarto post die, quantum iti-
neris Amona distabat, nuncius de morte Pontificis affertur, tem-
pore & habitu conuenientibus. Qua in historia triplicem vide-
mus coronam vni capiti decretam. Non exhauritur Deus, cen-
tum coronas accipies, si centum merearis.

XIV.
2. Cor. 9. 6.

Quo rursus fundamento mortales præclare animantur,
ne sint socordes. Qua enim re se sinent inuitari, si se non sinunt
inuitari præmijs, aut eorum amissione commoueri? At qui parca
seminat, parca & metet. & qui seminat in benedictionibus, de benedictio-
nibus & metet. Nemo igitur sementem spargat parca, nemo con-
tracta, sed plena manu; sed toto, quod dicitur, facco. Nemo
putet, se plus alijs, aut plus æquo laborare. Qui plus laborat, plus
sibi gloriæ coaceruat: & ad magnitudinem operis, extenditur
magnitudo mercedis. Deficiente disciplina atque arte militari,
multi præclari milites, qui egregia in hostem facinora edide-
runt, digni vexillo, digni vite, digni paludamento, prætermi-
tuntur, atque vulgo non exenti delitescere sinuntur. Sic negle-
cta virtus hebescit: sic Martius suffocatur spiritus: sic bona in-
dolessepelitur. At qui nobilitate valent, qui auos, qui proauos,
qui stemmata possunt enumerare, qui fautores, qui promotores
habent: ab ipsis fere cunis, & fascijs; certè à scholis, à fornace, à
virgis calentes, inuestes & imberbes adhuc, totis subinde cohor-
tibus regendis præficiuntur. Hinc tam strenuè militatur: hinc cū
meretrice, nouerunt, non cum hoste congredi; hinc primi sunt

in.

in conuiujs, vltimi in prælijs: hinc, cum prædandum est, sunt a-
 lacres, cum pugnandum segnes. Culpa est eorum, qui tales, non
 ob virtutem, sed fauore extulerunt. Nō sic agit diuinæ prouidentie
 Iustitia. *Non enim est acceptio personarum apud Deum;* non respi-
 cit Deus, an Iudæus quis sit, vel Gentilis; non æstimat sanguinem, Rom. 2. 11.
 sed virtutem; mensura operis, apud illum, est mensura mercedis.
*Si contempsi subire Iudicium cum seruo meo, & ancilla mea, cum disce-
 ptarent aduersum me,* ait S. Iob. Multò id dicere æquiùs potest Iob. 31. 13.
 Deus; immò dicit: *Venite, arguite me, dicit Dominus.* Et Christus: Iſa. 1. 13.
Quis ex vobis arguet me de peccato? Certè, si *sanctitas est,* D. Diony- Ioan. 8.
 sio teste, *ut more nostro loquar, ab omni scelere libera, & omnino per-* S. Dionys. de
fecta, & omni ex parte immaculata puritas, hoc est: si in animi pu- Diu. Nom.
 ritate ab omni contagione peccati aliena consistit, nemo Deo fan- c. 12.
 ctior est; nemo ab omni labe remotior. Nemo igitur illum ar-
 guet, nemo vt acceptatorem personarum deprehender. Cessat
 ergo hinc omnis querela, quasi alijs mitior sit, quàm meruerint;
 in alios autem austerior, aut parciore. Tantùm recipies, quantum
 meruisti; dummodo nōris vesperam expectare. Si non satis re-
 tribuit, si manum continet, nondum satis meruisti: noli quirita-
 ri; noli frenum laxare verbis indignantibus, sed cum Zenone dic:
Satius esse, labi pedibus, quàm lingua.

Quod si autem te turbat, quia pacem vides impiorum; nō-
 ris, in Mundi huius Monarcha, esse etiam *Iustitiam vindicantem.*
 Nihil enim relinquit impunitum. Omne peccatum condignis
 pœnis vindicat. Si quando tardiùs punit, grauiùs punit; neque
 negligit delinquentem, si eum finit sibi iram in diem iræ thesauri-
 zare. Vt rectus Reip. ordo, quem criminofus violat, instauretur,
 necessaria est pœna, & crimini, seu potiùs criminofoso debetur;
 non quòd ipse ad eum ius aliquod habeat, sicut alicui præmium
 deberi dicitur; sed quia illi congruit; vt sic, quod in Rep. amif-
 sūm est, sarciat. Quia igitur violatum iustitiæ ordinem instau-
 rare, & per se bonum est, & ad Iudicem pertinet, meritò inde
 Iudices iusti dicuntur, habeturque & hæc *iustitia vindex* inter vir-
 tutes. Quis eam itaque Deo neget, hunc Mundum iudicanti? &
 per se honestissimam, & necessariam gubernationi? sine qua &
 scelera impunè grassantia crescerent, & pauci vitam ducerent cæ-
 lo dignam? Cleanthi Assio quidam, proprii causa, obijciebat, quòd
 esset timidus: cui respondit: *Ideo minimum pecco, Sic & reliqui*

XV.